

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

POWIATU PUCKIEGO.

Wychodzi w środę i sobotę. — Prenumerata
kwartalna 40 marek, miesięczna 15 marek
Poszczególne numery 2 marki.

Ogłoszenia w części nieurzędowej przyjmuje się
za opłatą 6 mk. od jednołamowego wiersza dro-
bnego druku, reklamy 10 mk. od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Dziennik Gdański“, Gdańsk.

Nr. 42.

Puck, sobota, dnia 21 maja 1921 r.

Rok 35.

- Treść:**
- 422. Rozporządzenie Województwa Pomorskiego w sprawie kwater dla wojska i zmiany taryfy kwaterunkowej.
 - 423. Dotyczy przepisów w sprawie gospodarki mięsnej.
 - 424. Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego w sprawie nieostrożnego obchodzenia się z ogniem.
 - 425. Rozporządzenie Ministra b. dz. pr. z dnia 29. IV. 21 w przedmiocie uprawnień przewodniczących Urzędów Rozjemczych dla spraw najmu.
 - 426. Dotyczy legalizacji polskich dokumentów Stanu Cywilnego.
 - 427. Opis fałszywych tysiącmarkówek.
 - 428. Spis optantów.
 - 429. Zatwierdzenie dozoru szkolnego w Strzelinie.
 - 430. " " " w Brudzewie-Celbowie.
 - 431. " " " w Kuśnicy.
- Ogłoszenie "Urzędu Marynarki Handlowej."

422.

ROZPORZĄDZENIE

w sprawie kwater dla wojska i zmiany taryfy kwaterunkowej.

Województwo Pomorskie komunikuje:
Ustawa z dnia 8. kwietnia 1919 r. o dostarczania mieszkań na potrzeby wojska straciła moc obowiązującą.

Ponieważ rozporządzenie R. O. P. z 22. 9. 20 r. uchyliło § 9 niem. ustawy o świadczeniach wojennych oraz rozp. niem. z dnia 4. 7. 18 r., — o ile przepisy te dotyczą kwaterunku oficerów i równorzędnych urzędników wojskowych —, wobec tego gminy nadal nie są zobowiązane dostarczać oficerom i urzędnikom wojskowym kwater ni krótkoterminowych w hotelach, ni też długoterminowych w mieszkaniach prywatnych. Odtąd oficerowie narówni z innymi obywatelami Państwa starać się winni o kwaterę drogą wolnego najmu.

Na czas przejściowy uprasza się jednakże brać oficerów w obronę przed cenami lichwiarskimi.

Poza wymienionymi wyjątkami niem. ustawa o świadczeniach wojennych obowiązuje nadal, aż do ogłoszenia stanu pokoju.

Na gminach ciąży więc nadal obowiązek dostarczenia kwater dla podoficerów i szeregowców.

Taryfa kwaterunkowa została podwyższona:

A. Za kwaterę:

1. dla podoficerów zimą 3 mk., latem 2 mk. dziennie,
2. dla szeregowców zimą 1,50 mk., latem 1 mk. dziennie,
3. dla każdego dalszego szeregowca w tej samej ubikacji zimą 75 fen., latem 50 fen. dziennie;

B. Za stajnię:

1. dla (pierwszego lub jednego) konia oficera i t. d. 3 mk. dziennie,
2. dla dalszego konia oficera i t. d. 1 mk. dziennie,
3. dla konia służbowego i t. d. 1 mk. dziennie;

C. Za lokale służbowe:

1. na pokój biurowy zimą 3 mk., latem 2 mk. dziennie,
2. na izbę posterunkową i na areszt zimą 1 mk., latem 75 fen. dziennie,
3. dwie tego rodzaju przyległe izby zimą 1,50 mk., latem 1 mk. dziennie,
4. trzy tego rodzaju przyległe izby zimą 2 mk., latem 1,50 mk. dziennie,
5. cztery tego rodzaju przyległe izby zimą 2,50 mk., latem 1,50 mk. dziennie.

Powyższa taryfa obowiązuje w Toruniu i Grudziądzu; we wszystkich miastach powiatowych płaci się 80%, a w reszcie miast i gmin 60% cen taryfowych.

Puck, dnia 14. maja 1921.

Lipski, starosta.

423.

Dotyczy przepisów w sprawie gospodarki mięsnej.

Ministerstwo b. dz. pr. Departament Apropowizacji przypomina pismem z dnia 26. 3. 1921 nr. 9 W. P. 502/21 następujące przepisy w sprawie gospodarki mięsnej:

1. Handlarze bydłem, jak również rzeźnicy detaliści i hurtownicy winni prowadzić książki zakupu i sprzedaży w myśl rozporządzenia z dnia 3. 3. 21 (Dziennik Urzędowy nr. 6 z roku 1921), na mocy którego handlarze i rzeźnicy (hurtownicy i detaliści) obowiązani są zapisywać w przepisanych księzkach zakup wszelkiego rodzaju inwentarza rzeźnego i hodowlanego oraz mięsa, a handlarze oprócz tego zapisywać sprzedaż inwentarza, rzeźnicy zaś hurtownicy sprzedaż mięsa wołowego i skopowego. Księgi powyższe muszą być prowadzone podług wzoru umieszczonego w Dzienniku Urzędowym nr. 8 str. 165 i odpowiadać pojęciu księgi handlowej.

2. Handel bydłem, mięsem i wyrobami mięsnymi mogą uprawiać tylko jednostki, posiadające prawo do wykonywania tego proceduru.

3. Należy przestrzegać przepisy dotyczące ograniczenia transportu bydła w myśl rozporządzenia z dnia 25. 5. 20 poz. 254 art. 15—26 (Dz. Urz. nr. 29) z uwzględnieniem zmian, znajdujących się w artykułach 5, 6, 9, 10 rozporządzenia z dnia 1. 12. 20 poz. 528 (Dz. Urz. nr. 78).

Artykuły powyższe zakazują bez pozwolenia Województwa dowóz bydła do powiatów, dotykających granic Niemiec, terenów plebiscytowych w m. Gdańska, oraz b. dzielnicy rosyjskiej zakazując również wywóz bydła z wspomnianych miejscowości bez piśmiennego pozwolenia odnośnych starostów. Wyjątek stanowią miasta Poznań, Bydgoszcz, Toruń, Grudziądz, na wywóz do których żadnego pozwolenia się nie wymaga, o ile bydło transportowane przeznaczone jest do rzeźni miejskiej jednego z tych miast. W miejscowościach wymienionych powyżej nie wolno bydła bez piśmiennego zezwolenia starosty transportować, bez względu na sposób transportu, przed wschodem i po zachodzie słońca. Na kolejach urzędnikom nie wolno przy-

mówać bydła do transportu, oprócz wyżej wymienionych miast, bez plomb i bez piśmiennego pozwolenia Województwa, lub odnośnej władzy policyjnej. Wyladowanie bydła z wagonów przed stacją przeznaczenia jest zakazane. Przed wysiłąką bydła koleją, oprócz wymienionych 4 miast, było to musi być zgłoszone we właściwym starostwie. Wymaganem jest plombowanie bydła, sprzedanego na targach i jarmarkach bez względu na sposób transportu, w miejscowościach, odległych na 20 kilometrów od granic dzielnic. Za plombowanie pobiera się opłatę w wysokości 10 mk. od każdej sztuki. Kupione bydło na targach i jarmarkach w pasie 20 kilometrowym granicznym (oprócz do wymienionych wyżej miast) powinno być zgłoszone w przeciągu 48 godzin u władzy powiatowej okręgu, do którego było wprowadza się. Każdy transportujący bydło poza granice swej gminy winien mieć świadectwo jego pochodzenia.

4. Należy przestrzegać rozporządzenia dotyczącego ograniczenia konsumpcji i sprzedaży (Dzien. Urz. nr. 29 poz. 254 art. 6—14 Dzien. Urz. nr. 38 poz. 345 art. 4—5 i Dz. Urz. nr. 78 poz. 528 art. 8). Artykuły te zakazują: ubój bydła hodowlanego i młodocianego do pewnej wagi. Procederowy wyrób trwałych kiełbas oraz także solenie i wędzenie (zakaz ten nie odnosi się do potrzeb własnych) podawanie we wszelkiego rodzaju jadłodajniach w tym samym dniu potraw mięsnych, składających się więcej, niż z jednego gatunku mięsa (oprócz drobiu i zwierzyny), poniedziałki i piątki każdego tygodnia są dniami bezmięsnymi, w które składki z mięsem muszą być zamknięte, sprzedaż mięsa zakazana, a w jadłodajniach wszelkiego rodzaju podawanie potraw mięsnych zakazane. Do bicia bydła na własne potrzeby wymaganem jest piśmienne pozwolenie władzy powiatowej wzgl. Magistratu.

Handlarzom i producentom wolno było rzeźne sprzedawać tylko w stanie żywym, a na targach publicznych nie wolno w tym samym dniu tej samej sztuki bydła tam kupionej sprzedawać dalej. Zakazuje się hurtowego uboju nierogacizny, jak również hurtowej sprzedaży mięsa wieprzowego i wyrobów z niego. Rzeźnikom wolno na zapas zabijać bydło, lub kupować mięso najwyżej na 8 dni.

5. Nie jest dozwolone procederowe wytwarzanie konserw mięsnych, na które wydaje pozwolenie wyłącznie Ministerstwo b. Dzielnicy Pruskiej (Rozp. z dnia 1. 12. 20 Dzien. Urz. nr. 78 poz. 528 art. 3).

6. Nie jest dozwolony handel demokrażny mięsem i wyrobami mięsnymi (Rozp. z dnia 1. 12. 20 Dzien. Urz. nr. 78 poz. 528 art. 4).

7. We wszystkich rzeźniach należy umieścić przy wjeździe na targowisko, oraz przy wadze tablice z wypisanymi na nich dużemi drukowanymi literami obwieszczeniem treści następującej:

Zakazuje się zabijania:

- cieląt rodzaju żeńskiego bez względu na wagę
- jałowic do 3 lat włącznie
- krów i jałowic cielnych bez względu na wiek
- krów dojnych
- cieląt rodzaju męskiego wagi od 120—550 funtów
- prosiąt i wieprzy do 120 funtów
- macior prośnych
- zdolnych do rozplodu owiec maciorek i kóz, oraz jagniąt i kozłat obu płci aż do 6 miesięcy.

Zakaz ten nie odnosi się do zwierząt chorych i nie nadających się do chowu, co musi być stwierdzone piśmiennem zaświadczeniem weterynarza. Winni, niestosowania się do niniejszego rozporządzenia podlegają karze więzienia do jednego roku i grzywnie do 200000 mk. albo jednej z tych kar z ewtl. odebraniem prawa do dalszego uprawiania procederu. Zwierzęta, stanowiące przedmiot przestępstwa podlegają konfiskacie.

Puck, dnia 14. maja 1921.

Lipski, starosta.

424.

ROZPORZĄDZENIE Wojewody Pomorskiego w sprawie nieostrożnego obchodzenia się z ogniem.

W ostatnim czasie w sposób zastraszający mnożą się wypadki pożaru, którego przyczyną było nieostrożne obchodzenie się z ogniem, np.: palenia papierosów lub cygar, używanie światła otwartego w stodołach lub stajniach. Z powodu ogromnych szkód materialnych, jakie pożar w obecnych czasach wyrządza, nietylko poszkodowanej jednostce, lecz także całemu państwu, winny wszelkie władze administracyjne, a szczególnie organa policyjne baczyć na to, żeby lekkomyślne i nieostrożne obchodzenie się z ogniem, nie stało się przyczyną pożaru.

W tym celu przypomina się § 368 k. k. liczba 4, 5, 6 i 7: grzywnie do 600 mk. lub karze aresztu do 14 dni podlega,

4. Kto nie dopełnia obowiązku baczenia na to, aby ogniska w jego domu były utrzymywane w należytnym stanie pod względem budowlanym i bezpieczeństwa od pożaru, albo by wycieranie kominów odbywało się w stosownej porze,

5. kto do stodoł, stajen, na strychy lub do innych pomieszczeń, służących do przechowywania przedmiotów łatwopalnych, wchodzi z nieosłoniętym ogniem lub światłem się zbliża.

6. kto na niebezpiecznych miejscach w lasach lub stepowych łąkach, albo w niebezpiecznym sąsiedztwie budynków lub przedmiotów łatwopalnych ogień roznieca,

7. kto w niebezpiecznym sąsiedztwie budynków lub przedmiotów łatwopalnych strzela z broni palnej lub pali ogień sztuczne.

PP. Starostowie zechcą bezzwłocznie wszystkim wójtom i sołtysom nakazać, ogłoszenie dosłowne przepisów § 368 k. k. cyfry 4, 5, 6 i 7 w sposób zwyczajowy, wzywając zarazem ludność do współpracy. Organa policyjne winny każdego, który przeciwko tym przepisom wykracza, podać bezzwłocznie prokuratorji do ukarania.

Toruń, dnia 25 kwietnia 1921 r.

Wojewoda Pomorski
(—) Jan Brejski.

Powyzsze podaje pp. wójtom, sołtysom i urzędnikom Policji Państwowej do wiadomości i bezzwłocznego wykonania.

Ludność powiatu zaś wzywam, ażeby w interesie tak ogólnym jak i własnym ściśle zastosowała się do powyższych przepisów i wskazówek, a w razie wybuchu pożaru dopomagała organom Policji Państwowej do wykrycia przyczyn pożaru.

Puck, dnia 12 maja 1921.

Lipski, starosta.

425.

ROZPORZĄDZENIE w przedmiocie uprawnień przewodniczących Urzędów Rozjemczych dla spraw najmu.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów w b. dzielnicy pruskiej w brzmieniu ustalonym mem rozporządzeniem z dnia 12 stycznia 1921 r. (Dz. Urzęd. nr. 1, poz. 1) zarządzam, co następuje:

Art. 1.

Utrzymanie porządku podczas rozpraw Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu należy do przewodniczącego. W tym celu jest on władny osobom, które przez niewłaściwe zachowanie się zakłócają spokój i powagę

rozpraw, udzielić upomnienia i przywołać je do porządku, a gdyby to nie odniosło skutku, po poprzednim zagrożeniu zarządzić wydalenie takich osób ze sali rozpraw.

Art. 2.

Przewodniczący Urzędu jest uprawniony do nałożenia grzywny porządkowej do trzech tysięcy marek na osoby, które dopuściły się w sali rozpraw cięższego przewinienia, a w szczególności obraży członków Urzędu Rozjemczego, strony lub innej osoby, biorącej udział w sprawie.

Grzywny porządkowe wpływają do kasy komunalnej. Grzywna nieściągalna może być zamienioną na karę aresztu do 3 dni.

Kary te nie uchylają karno-sądowej lub dyscyplinarnej odpowiedzialności.

Art. 3.

Zarządzenie przewodniczącego Urzędu, wydane na podstawie art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, jakoteż przyczynę jej wydania należy zamieścić w protokóle.

Art. 4.

Przeciw zarządzeniom przewodniczącego Urzędu, wydanym na podstawie art. 2 niniejszego rozporządzenia, służy odwołanie w trybie przewidzianym w art. 13 ust. 4 ustawy.

Art. 5.

Wykonanie zarządzeń przewodniczącego Urzędu, wydanych na podstawie art. 2 niniejszego rozporządzenia, należy do Sądu Powiatowego, w którego obwodzie rozstrzygający Urząd Rozjemczy dla spraw najmu ma swą siedzibę.

W tym celu winien Urząd Rozjemczy dla spraw najmu przesłać Sądowi Powiatowemu uwierzytelniony odpis protokołu posiedzenia (art. 3) wraz z wnioskiem o wykonanie kary porządkowej.

Sądowi Powiatowemu nie przysługuje prawo badania konieczności zarządzenia, winien się atoli przed wykonaniem przekonać, czy zasądzony nie wniósł przeciw zarządzeniu środka prawnego w myśl art. 4 niniejszego rozporządzenia.

Art. 6.

Gdy podczas rozpraw będzie popełnione przestępstwo, Urząd Rozjemczy dla spraw najmu ustali istotę czynu i prześle właściwej władzy protokół, o tem sporządzony.

Art. 7.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

P o z n a ń, dnia 29 kwietnia 1921 r.

Minister b. dzielnicy pruskiej
w z. Dr. Zygmunt Seyda.

Powyzsze podaje do ogólnej wiadomości.
P u c k, dnia 14 maja 1921.

Lipski, starosta.

426.

Dotyczy legalizacji polskich dokumentów Stanu Cywilnego.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych donosi, że władze niemieckie dla ważności dokumentów wystawionych przez Polskie Urzędy Stanu Cywilnego wymagają legalizacji w Konsulatach niemieckich w Polsce. M. S. Z. zwróciło również uwagę Konsulatów R. P., że dokumenty, wystawiane przez zagraniczne urzędy, mające mieć ważność w Polsce, powinny być legalizowane przez odpowiednie Konsulaty polskie.

P u c k, dnia 10 maja 1921.

Lipski, starosta.

427.

Opis fałszywych tysiącmarkówek.

Fałszywe pieniądze rozpowszechniają oszuści po kraju, to też wedle informacji uzyskanych od Polskiej

Kasy Pożyczkowej i na podstawie obejrzenia w Kasie wypłacanych przez nią fałszywych banknotów, przestrzegamy, donosząc, że kursuje kilka gatunków fałszywych tysiącmarkówek. Jak wiadomo, istnieją prawdziwe tysiącmarkówki fioletowe, żółte i białe. Otoż jeden rodzaj fałszywych naśladują banknoty żółte. Na prawdziwych żółtych banknotach, gdy przez nie patrzy się do światła, widać siatkę o kancystych oczkach, jaśniejszych od tła, czyli tak zwany wodny znak, zaś na fałszowanych ten wodny znak nie jest w kształcie linii, idących z góry na dół, lub z boku na bok, zaś często też niema wodnego znaku. Białe tysiącmarkówki są różnie fałszowane. Na jednym z ich rodzajów, w ostatniej linii napisu na stronie, na której jest portret Kościuszki, przy słowie „Kasy” litera „K” nie ma u góry na lewo haczyka takiego, jaki mają wszystkie pierwsze litery słów ostatnich dwu linii tego napisu, do słów „Dyrekcja Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej”. Na drugim rodzaju fałszywych banknotów białych, Kościuszko na portrecie ma nos gruby i wyraźnie zadarty do góry. Oba rodzaje są na papierze znacznie gorszym, niż prawdziwe banknoty i przy porównaniu z prawdziwymi widać, że prążki zielone pokrywające tło banknotu nie są tego samego kształtu. Trzeci rodzaj jest wykonany dokładnie, ale węższy od prawdziwego, papier bywa tej samej wielkości, zaś rysunek jest równie długi, ale szerokość jego jest mniejsza.

Jest jeszcze jeden rodzaj fałszywych tysiącmarkówek podrobiony bardzo dobrze, ale na papierze cieńszym i bliższym. Na każdym banknocie prawdziwym białych tysiącmarkówek widać do światła wodne znaki w kształcie dość rzadko rozłożonych niewielkich orzełków, wprawdzie nieraz bardzo słabo widocznych, jednak zawsze możliwych do zobaczenia, zaś na fałszowanych, orzełków tych niema, czasem tylko próbowano podrabiać je na tych fałszywych banknotach, które są węższe od prawdziwych. Spotyka się też, chociaż rzadko fałszywe fioletowe tysiącmarkówki. Porównując je z prawdziwymi można zauważyć, że prążki pokrywające tło banknotu, są innego kształtu.

W końcu zauważa się, że rozsiewane bywają pogłoski o rozmaitych innych jeszcze, bardziej widocznych oznakach fałszywych pieniędzy, nie należy jednak oceniać prawdziwości banknotu na podstawie tych pogłosek, gdyż szerzą je umyślnie fałszerze w celu zbałamucenia ludzi, aby nie zwracali uwagi na oznaki opisane powyżej.

Powiatowa Kasa Oszczędności w Pucku.

428.

SPIS OPTANTÓW.

Opcję na rzecz Niemiec złożyły w Starostwie następujące osoby:

liczb. bież.	Nazwisko i imię	miejsce gdzie przebywa
704	Christoffer, Anna	Mechowo
705	Behnke, Teodor	Mechlinki
706	Behnke, Paweł Franciszek	Mechlinki
707	Kohnke, Józefa	Jastarnia
708	Balk, Erna	Goszczyno
709	Balk, Augustyna	"
710	Gerschewska, Otilja	Kłanino
711	Milosch, Gertruda	"
712	Muza, Jan	Starzyno
713	Bedorff, Irena	Puck
714	Wuyke, Józef	Tupadły
715	Bock, Marja	Karw. błoto
716	Bock, Marta	" "
717	Bock, Olga	" "
718	Srock, Johanna	" "
719	Cordes, Małgorzata	Oslanino
720	Krampikowski, Paweł	Jaś
721	Kattenberg, Elze	Karw. błoto

P u c k, dnia 11. maja 1921 r.

Lipski, starosta.

429.

Zatwierdzenie dozoru szkolnego w Strzelinie.

Na podstawie § 31 cyfr. 3 ordynacji szkolnej dla Prus Wschodnich i Zachodnich z dnia 11 grudnia 1845 zatwierdziłem p. Jana Marzejona z Strzelina jako członka dozoru szkolnego w Strzelinie.

Puck, dnia 7 maja 1921.

Lipski, starosta.

430.

Zatwierdzenie dozoru szkolnego w Brudzewie-Celbowie.

Na podstawie § 31 cyfr. 3 ordynacji szkolnej dla Prus Wschodnich i Zachodnich z dnia 11 grudnia 1845 zatwierdziłem jako członka dozoru szkolnego szkoły Brudzewo-Celbowo p. Józefa Piątkiego z Brudzewa.

Puck, dnia 7. maja 1921.

Lipski, starosta.

431.

Zatwierdzenie dozoru szkolnego w Kuśnicy.

Na podstawie § 31 cfr. 3 ordynacji szkolnej dla Prus Wschodnich i Zachodnich z dnia 11 grudnia 1845 za-

twierdziłem jako członków dozoru szkolnego szkoły w Kuśnicy:

- a) p. Piotra Muza jako rendante kasy szkolnej.
- b) p. Maksymiljana Budzisa jako członka dozoru szkolnego.

Puck, dnia 9. maja 1921.

Lipski, starosta.

OGŁOSZENIA

Poszukuje się

Przedsiębiorców
do remontu pomostu drewnianego
w porcie Helskim.

Oferty należy składać w zamkniętych kopertach
bezpośrednio do

Urzędu Marynarki Handlowej w Wejherowie
ul. Dworcowa 4, do 31-go maja rb. włącznie.

Tamże (pokój 16) jest do przejrzania w referacie
technicznym codz. prócz niedziel i świąt od 9—3

wykaz zamierzonych robót i warunki techniczne
Urząd Marynarki Handlowej